

Hospodine, dobrý Bože, obracíme se k tobě ve své tísní.
Přiznáváme nejen svou omezenost, ale i bezmocnost.
Vracíme se k tobě a vyznáváme, že ty jsi všemohoucí.
Ty jediný jsi Pán. Jen tobě patří všechna moc a sláva.
Pokorně a se zahanbením v tváři přiznáváme,
že jsme byli příliš zahledění do svých práv a nároků,
hledali příjemnost a pohodlí, zábavu či adrenalin,
nedbali jsme na druhé, ani na tebe a tvůj řád.
K přírodě jsme byli bezohlední a chtěli stále víc.
Cestováním za krásami jsme znečistili vzduch i moře.
Svou bezohledností jsme nakupili hory odpadků.
Svou chamtivostí jsme zamořili pole pesticidy,
vody antibiotiky, hormony a antikoncepcí,
chovali se jako páni světa a vládci stvoření,
upravovali si zákony i pravidla myšlení.
Přestals pro nás být jistotou, když je vše relativní,
a absolutní je už jen naše nabubřelé já.
Z toho pak pramení mnohé naše konflikty.

Ve své zaslepenosti jsme neuměli číst znamení.
Hlasatelé radostně oznamovali, že zase bude sluníčko.
Většině nevadilo, že schnou stromy a množí se myši,
že v zemích bez deště je hlad a lid utíká za chlebem.
Jiní prchají před válkou, která se vede proto,
aby měl někdo větší zisk, vliv a moc,
aby byl odbyt zbraní a jinde měli slušní lidé práci.
Peníze a zisk se nám staly nejvyšším bohem,
jemuž jsme obětovali spravedlnost a právo
i bídu chudáků v rozvojových zemích.
Šťěstí jednotlivců jsme stavěli výš než zodpovědnost,
chvilkové pocity nad věrnost manželským slibům,
práva dospělých nad práva dětí na lásku obou rodičů,
na jistotu domova a zdravé morální životní prostředí,

protože jsme se nedokázali zříct špatného příkladu. Sobectví nám zabránilo žít pro další generaci, milionům počatých dětí jsme nedovolili se narodit a tak vymíráme a nemá na nás kdo pracovat. Uprchlíky nepřijímáme, protože se jich bojíme. Jako bezohlední kolonizátoři přijímáme z jiných zemí jen šikovné ruce a chytré hlavy, zatímco jejich země bez nich upadají a nedokáží se samy pozvednout.

Přijmi, Pane, naši kajícnost a pokorné vyznání.
Očisti nás, když s lítostí uznáváme svou vinu.
Dopřej nám znovu povstat a vrátit se k tobě,
který jsi Cesta, Pravda, Jistota a Moudrost.
Spoléháme na tvou lásku a tvé milosrdenství.
Stáhni trestající ruku a zastav lavinu nemoci.
Obrať nás a my se k tobě vrátíme.
Vezmi nám srdce kamenná a dej srdce z masa.
Vrať nám radost ze své ochrany
a bezbožné budeme učit tvým cestám,
svědčit o tvé lásce a hlásat tvou dobrotu.
Dej nám svého Ducha, aby v nás miloval on,
když ze sebe nezištně milovat nedokážeme.
Dej nám odvahu umírat sobě a žít pro tebe,
nechat se vést moudrostí tvého slova,
aby v nás vítězil tvůj život a rostlo tvé království,
království spravedlnosti, lásky a pokoje.
Ty jediný jsi naší nadějí a my pevně věříme,
že nás, Bože, nezklameš. Amen.

modlitba olomouckého arcibiskupa Graubnera

Všemohoucí a milosrdný Bože Otče, Stvořiteli světa,
který jsi z lásky k nám poslal na svět svého Syna jako
lékaře duše i těla,
shlédni na své děti, které se na Tebe obracejí
v této obtížné době plné dezorientace a obav
v mnoha místech Evropy i světa
a hledají sílu, spásu a úlevu.
Osvobod' nás od nemoci a strachu,
uzdrav naše nemocné, utěš jejich rodiny,
dej moudrost hlavám státu,
dej sílu a odměnu našim lékařům,
zdravotníkům a dobrovolníkům,
dej věčný život zesnulým.
Neopust' nás v dobách zkoušky,
ale vysvobod' nás ode všeho zlého.
O toto prosíme Tebe,
který se Synem a Duchem Svatým
žiješ a kraluješ na věky věků.

Amen.

Maria, matko uzdravení a naděje,
přimlouvej se za nás!

Pastorační středisko Praha